

NAGY KATA

Álom karantén idején

Egy lakótelepen éltünk
élveztük a bukaresti napot a kutyák lábaink közé
tekeredtek galambfióka fészkelt mohás hajamba
hosszan alkudoztam egy kofával egy kosár
sárra vagy agyagos vérré új kontinenst tapasztani

I LOVE ROMANIA SO MUCH

vasbetonelemek kizöldült tövében
rózsákat neveltem borral locsoltam
őket magas fűben heverésztünk
rám feküdtél

egy kisbuszból hirtelen lőni kezdtek
kitört az iszlám háború
de mi szereztünk negyvennyolcas lőfegyvereket
csellel babával a hátamon visszalőttem
a világ kaotikus és veszélyes lett
de nem veszélyesebb mint régebben
sziklakert a fürdőkhben pipás férfiak a kirakatokban
menetrend szerinti busszal utaztunk a Márvány-tengerhez ----

Szeretsz még? és – lefeküdtél mással kis amazonom?

Ébredés után a szempillámmal csókolgattalak

igen és nem
választam

Házasságunk feltérképezése 1.

Minden álmomban szerepelsz
mint friss szerelmes, jó apa, hűtlen férj.

A nyaralás óta antracitpocsolyákban
fürdünk, mert a tengerig az út kibírhatatlanul hosszú
alagutakon át vezet

könnyező sziklák, kóbor kutyák uralta szerpentineken.

Közös életünk szimbólumai előtt
fényképezkedünk, vörös föld, néptelen part
sirálytetem, a pusztaság rekvizítumai tőlünk délre.
Újra és újra álmodom a csavargó életet.
A házasság nehézfémjei a mondatok,
amelyeket a praktikusságról váltunk.
Különvéleményed a háztartásról,
nézeteltéréseink a rendről.

Az érzéseinkről tétova mozdulataink tanúskodnak
a szerelem irányvektorai az éjszaka mozivásznán.

Az érintések ismerőssége ősi szerepbe helyez.

Konkáv az, akiben el lehet bújni.

Házasságunk feltérképezése 2.

Kövér hópelyhek hullanak a tengerbe.
A delfinek megsüketülnek a robbanástól.
A vörös bolygó felszínéről lepattogzik a festék,
az Égöv megkövült kígyótetem.
Az őrült nő az elsőről levágja iszamós haját és a szájába tömi,
ne jöjjön ki több hang a torkán.
A szerpentinén boldog emlékünkebe vág a villám,
A kép a falon elfeketül, a keretből hullik a pernye.
Már nem szeretsz ---